

Pogovori.¹⁾

Gosp. — *čič v G.*: „Lovec“ Vaš je morebiti dober strelec, če mu „puška počí točna“, da srno v „hipu moči zapustijo, juhé — drži jo strela močna“ — a sodimo, da mu bolje „lovski rog zapoje“ kakor pa strune na liri njegovi. Kako nakopičene so misli samo v prvi kitici! N. pr.: „Po gorah pa sneži veselo; Juhé sedaj šele zame Življenje lepo bo začelo — Kozice bodo prišle same. Juhé to bodo spet grmelo!“ I, same ne pridejo, prižene jih sneg, in morda pride tudi kak kozel vmes! — Motivacija v „Zamujenem času“ nam ni jasna: Dekle se brani „fanta“, ker: „Ni zadnji fant še ta In nima mene same Device vas le ta.“ Ravno to: če je drugih devic dovolj, bo zanjo toliko teže dobiti moža. Ali pa se morda s tem tolaži, da ne bo jedina ona v vasi „obsedela“, ker je tudi drugih takih starih devic? Slaba tolažba! — Prav, da mati svari hčer pred grehom napuha . . . začetek in korenina je drugim grehom. A ne vem, pojde-li do srca dekletu, če ji pravi: „Prevzetnost nima teka (!), Po konci kratko gre, Se rada opoteka, Spodrsne noga se.“ In res ji ni šlo, ker: „In Zalka je še sama In čaka še moža“. To smo si précej mislili! — Čuden je tudi Vaš „mrlič“. Ima „velo lice“ pa „jasno čelo“! Ali radi tega se mati vendar-le joka po njegovi izgubi, ali ne? Pa celó „oko opira, Krog ust smehlja mu svira“ (Bog zna, kak „komad“!). O! tu bi bili že smeli pogledati Gregorčičevo „Pri mrtvaškem odru“, pa bi bili morebiti čutili in zapeli drugače. Precěj dobro ste jo zasolili tudi „Solncu“ . . . tako, da mu jo še mi privoščimo in tu zapišemo:

Lepoto zemlje občuduješ
In željno se oziraš dol;
A da le dan bi tu živelo,
Imelo bi sveta dovolj.

Upajte, da Vam solnce ni zamerilo, kakor
— upamo — tudi Vi niste nam.

Gosp. *Zameščanov*: Vam bi morali na dolgo odgovarjati. Z listnico je težko vsakomur v vsem biti kos. Vzemimo najprej pesmico „Pojmo!“ Prav, prav, da v mladosti zadoni krepka, ubrana pesem. Tudi smo prepričani, da Vam nihče ne bo kratil tacega veselja, če je to res srčna želja Vaša. Da pa to veleva ravno „bistri um in pamet jasna“, — o tem — dovolite, da dvomimo. Tudi to ni prav logično, da bi vsi zapustili nas, pa bi nam pesmi „vendar“ še donele. Najmanj „nam“ bodo pa donele, „ko v črnem plašču mašnik bere Za dušo našo: miserere“. Ergo!? Veselje imate do pesnikovanja — to je gotovo. Tudi mislimo, da ni samo, da se „štulite“ s tem: ampak še življenja in spoznavanja sveta Vam treba, potem se bo videlo, pri čem da ste. Imenovanih knjig Vam brez izbiranja ne moremo priporočati. Naše nazore o tem ste lahko že brali v prejšnjih letnikih „Dom in svet“-a. Kar se tiče „sonetov“ in „tercin“ . . . hm! če imate misli, da bi se „poezija marsikaterikrat obnesla dosti bolje, ako bi bila pisana v kakem drugem metru“ — svobodno Vam. Ali če je jedenkrat oblika dana in jo hočete rabiti, rabite jo tako, kakor je dana. V drugem metru — v drugi obliki — bo pesem kaj drugega. Tudi mi poznamo „sonete“, ki so malo drugačne oblike, kakor jih je „vlil“ Prešeren. Zato pa ne rečemo, da ni prav, ako bi se naši pesniki učili sonete ravno od Prešerna. Veseli nas naposled, da se Vam je „Dom in svet“ tako prikupil. Le krepko ga prebirajte in se učite, da bodele tudi res kdaj dober in marljiv sotrudnik. O „narodnih pregovorih“ moramo reči, da je hvalna Vaša skrb in lep Vaš trud, da ste jih nabirali. A večina je skoro povsodi tako znana, da ne kaže poslati jih v dežel.

No, čakajo nas že drugi, da se ž njimi kaj pomenimo. M. B.

¹⁾ S častitimi dopisniki, prijatelji in naročniki namerjamo pomenkovati se pod tem naslovom.